

Κυπριακό ποδόσφαιρο, πολιτική, εθνικισμός: σχέση ενός αιώνα (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Νοέμβρη του 2013 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

14 Νοέμβρη, 2013

Κυπριακό ποδόσφαιρο, πολιτική, εθνικισμός: σχέση ενός αιώνα

Οποιοσδήποτε έχει ζήσει έστω και λίγο στην Κύπρο, θα έχει καταλάβει μέχρι στιγμής ότι οι άνθρωποι εδώ αγαπούν το ποδόσφαιρο. Περισσότερο απ' το ποδόσφαιρο όμως αγαπούν τις «ιδέες» τις οποίες πρεσβεύουν οι ομάδες τους. Το Κυπριακό ποδόσφαιρο ανέκαθεν [διατηρούσε στενούς δεσμούς με την πολιτική](#), ενίοτε και πρωταγωνιστικό ρόλο στην ιδεολογική διαπάλη των αντίπαλων παρατάξεων σε περιόδους ορόσημα, με έντονες ταξικές αντιπαράθεσεις.

Κατά την περίοδο ('20,'30,'40), που τα περισσότερα σωματεία στην Κύπρο ιδρύονταν, δεν υπήρχαν σταθερά πολιτικά κόμματα με την εξαίρεση του ΚΚΚ που δημιουργείται το '26, σε αντίθεση με άλλες χώρες της Ευρώπης όπου συχνά υπήρχαν ήδη κόμματα όταν δημιουργούνται τα αθλητικά σωματεία. Έτσι στην Κύπρο τα σωματεία αυτά ήταν το σημαντικότερο μέσο για να εκφραστούν οι πολιτικές και κοινωνικές ιδέες και ανάγκες διαφόρων στρωμάτων της Κυπριακής κοινωνίας (κυρίως των ελίτ).

Από το '50 μέχρι το 74 η ακροδεξιά απέκτησε διάφορες μορφές οργάνωσης. Στην ευρύτερη κοινωνία, μετά το πραξικόπημα και την εισβολή του 1974, η ακροδεξιά σχεδόν έπαψε να υπάρχει σαν ρητά οργανωμένη, αυτόνομη πολιτική δύναμη και συνέχισε την ύπαρξη της εντός του νέου πολιτικού οργανισμού της δεξιάς, του ΔΗΣΥ. Η εκτόνωση της ακροδεξιάς λάμβανε πλέον χώρα κυρίως μέσω των φοιτητικών-μαθητικών νεολαίων και μέσω των αθλητικών σωματείων που απέκτησαν ξανά τον ρόλο που είχαν κάποτε.

Η Αρχή

Το 1914 δημιουργήθηκε η πρώτη Παγκύπρια Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (ΠΟΠ) που διασπάστηκε δημιουργώντας την ΤΡΑΣΤ και τον Πανεργατικό. Ακόμα και τότε τα δυο σωματεία είχαν σκληρές και φανατικές κόντρες στα παιχνίδια τους και εκπροσωπούσαν διαφορετικές τάξεις. Στο Τραστ βρισκόταν η αστική τάξη της Λευκωσίας ενώ τα μέλη και οπαδοί του Πανεργατικού άνηκαν κυρίως στην εργατική τάξη. Ήδη υπήρχαν σωματεία τα οποία λειτουργούσαν υπό άλλη ιδιότητα. Η Ανόρθωσις Αμμοχώστου για παράδειγμα ήταν «εθνικόν αναγνωστήριον», αργότερα οργανώνοντας ποδοσφαιρικό τμήμα και ενσωμάτωσής της στην ΠΟΠ. Από την επίσημη ιστοσελίδα της Ανόρθωσης μαθαίνουμε ότι

«Συνεστήθη εν Βαρωσίοις και υφίσταται από 30 Ιανουαρίου 1911, αναγνωστήριον υπό την επωνυμίαν

Ανόρθωσις, επί της ηθικής αναπλάσεως, της ελληνικής μορφώσεως και της ψυχαγωγίας των μελών αυτού». Ήταν το πρώτο βήμα μιας δύσβατης πορείας, που οδηγούσε όμως πάντα σε ξέφωτα. Ελληνικά ξέφωτα...»

«Βασικοί σκοποί του νέου σωματείου η μόρφωση και η εθνοχριστιανική διαπαιδαγώγηση των νέων της πόλης και της επαρχίας. Γι' αυτό και δίνεται στο σωματείο ο χαρακτήρας αναγνωστηρίου.»

Φυσικά η σύνδεση με τοπικούς κυρίαρχους θεσμούς άρρηκτα συνδεδεμένους με τα συμφέροντα της αστικής τάξης, ήταν περισσότερο από εμφανής τότε όπως και τώρα. Η εκκλησία επίσης ήταν ο κύριος φορέας αντι-κομμουνισμού ο οποίος είχε απήχηση και στο λαό, διαχρονικά μιλώντας. Η Ανόρθωση όπως και ο ΑΠΟΕΛ και ο Απόλλων σαν κύριοι εκφραστές της δεξιάς παράταξης στο ποδόσφαιρο έχουν τμήμα αφιερώματος των σωματείων σε «Εθνικούς αγώνες» στις επίσημες ιστοσελίδες τους. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν το γεγονός ότι η Ανόρθωση θεωρεί αναγνώριση, γεγονότα τα οποία έχουν να κάνουν με «εθνικό» καθήκον και εορτασμούς ευλογημένους από την Εκκλησία.

«Ο τοποτηρητής του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Λεόντιος, επιδίδει τους αργυρούς αρραβώνες σε όσους είχαν προσφέρει τους χρυσούς αρραβώνες τους για ανάγκες του Έθνους, στον έρανο που είχε διενεργηθεί στην Κύπρο. Η επίδοση γίνεται στο οίκημα της Ανόρθωσης. Η επιλογή αυτή ερμηνεύεται ως η αναγνώριση του πρωταγωνιστικού ρόλου της Ανόρθωσης στην επιτυχία του Εθνικού Εράνου, αλλά και στην ευρύτερη εθνική προσφορά της.»

Ο ΑΠΟΕΛ, το μεγαλύτερο Κυπριακό σωματείο της δεξιάς παράταξης και η πιο αγαπημένη ομάδα της αστικής τάξης, δημιουργήθηκε το 1926 από άτομα, κυρίως μέλη της αστικής τάξης, τα οποία έφυγαν από τον ΤΡΑΣΤ επειδή υποστήριξαν την άποψη ότι μόνο Έλληνες Ορθόδοξοι θα έπρεπε να έχουν το δικαίωμα εγγραφής ως μέλη του Τραστ. Αυτοί που επιδίωκαν τη δημιουργία ενός καθαρά ελληνικού σωματείου στη Λευκωσία με τη συμμετοχή μόνο Ελλήνων Κυπρίων απεχώρησαν και ίδρυσαν τον Ποδοσφαιρικό Όμιλο Ελλήνων Λευκωσίας (ΠΟΕΛ). Ο ΑΠΟΕΛ στην επίσημη του ιστοσελίδα γράφει:

«Η Ιστορία του ΑΠΟΕΛ μας πηγαιίνει στις 8 Νοεμβρίου 1926 όταν κάπου 40 άτομα μαζεύτηκαν στο ζαχαροπλαστείο του Χαράλαμπου Χ'Ιωάννου στην οδό Λήδρας με σκοπό τη δημιουργία του ΠΟΕΛ (ο οποίος μετονομάστηκε 2 χρόνια αργότερα σε ΑΠΟΕΛ)»

«Το 1922 ο αείμνηστος Γεώργιος Πούλιας, ήλθε στη Κύπρο από την Ελλάδα προκειμένου να αναλάβει τη διαχείριση της επιχείρησης “Καπνοβιομηχανίας Διανέλλου και Βεργόπουλου” αντικαθιστώντας τον Βεργόπουλο.

Ο Γεώργιος Πούλιας λίγες βδομάδες μετά την άφιξη του στην Κύπρο αναμείχθηκε στα εσωτερικά προβλήματα των υπαρχόντων εκείνη την εποχή ποδοσφαιρικών σωματείων, δηλαδή του Τράστ και του Πανεργατικού. Η δυσαρέσκεια του Πούλια όμως ως προς τον τρόπο επιλογής των μελών του Τραστ αποτέλεσε την αφορμή για να ιδρύσει αργότερα ένα καινούργιο σωματείο.»

Στην Λεμεσό, ΑΕΛ και Αρης ήταν τα πρώτα μεγάλα σωματεία που δημιουργήθηκαν, αμφότερα το 1930. Ενώ ο Αρης Λεμεσού δεν αναφέρει τίποτε στην ιστοσελίδα του για πολιτική τοποθέτηση και γεγονότα η ΑΕΛ, αν και με αρκετούς φίλους προσκείμενους ή ακόμη και μέλη στην Αριστερά και στο ΑΚΕΛ γράφει,

«Η ΑΕΛ είναι αθλητικό σωματείο. Όχι πολιτική στον αθλητισμό. Μη διαχωρίζετε τους αθλητές από τις πολιτικές τους αντιλήψεις. Οι αθλητές σε οποιαδήποτε φυλή, χώρα, θρήσκευμα ή πολιτική ιδεολογία και αν ανήκουν, είναι πάντα φίλοι και αδερφοί.»

Ο Απόλλων ήρθε πολύ αργότερα, αλλά με πολύ παρόμοιους σκοπούς και ιδανικά όπως και των ΑΠΟΕΛ και Ανόρθωσης στη περιοχή της Λεμεσού, μιας περιοχής η οποία λόγο και λιμανιού (άρα και σύνδεσης

με τον έξω κόσμο) γεννούσε πρωτοπόρα εργατικά κινήματα και λαϊκούς αγωνιστές. Ίσως γι αυτό και η καθυστέρηση στην εμφάνιση εθνικόφρονος σωματείου. Από την επίσημη ιστοσελίδα του Απόλλων,

«γύρω στα τέλη του 1953, μια ομάδα νεαρών έθεσαν σαν στόχο και σαν όνειρο την ίδρυση ενός συλλόγου με σκοπούς εθνικούς, αθλητικούς και ταυτόχρονα την ανύψωση του μορφωτικού και κοινωνικού επιπέδου των νέων, που θα γινόντουσαν μέλη.»

1948

Το 1948 ήταν η χρονιά που σημάδεψε την ιστορία του Κυπριακού ποδοσφαίρου. Τα γεγονότα στην Ελλάδα και οι εμφύλιες διαμάχες είχαν μεταφερθεί και στην Κύπρο. Έτσι η διαίρεση του Κυπριακού ποδοσφαίρου δεν άργησε να ρθει. Η ηγεσία της διοίκησης του ΑΠΟΕΛ αποφάσισε να υποστηρίξει την δεξιά παράταξη στην Ελλάδα, όταν στις 23 Μαΐου του 1948 το συμβούλιο του σωματείου απέστειλε τηλεγράφημα στον ΣΕΓΑΣ, με την ευκαιρία των Πανελληνίων Αγώνων στίβου, στο οποίο ευχόταν «όπως τερματισθεί η Εθνοκτόνος ανταρσία». Η επίσημη ιστοσελίδα της Ομόνοιας γράφει:

«Ζήτησαν από τους αθλούμενους αυτοί οι... «αθλητικοί παράγοντες» να υπογράψουν δηλώσεις αποκήρυξης των αρχών τους, εγκατάλειψης της δημοκρατικής ιδεολογίας τους και πλήρους υποταγής.

Ο εκβιασμός τους φανερός. Η αθλητική ιδέα επλήττετο καίρια και ανεπανόρθωτα. Αυτοί που ασχολούνταν με τον αθλητισμό για δικούς τους σκοπούς, παρέσυραν και τους άλλους που ουσιαστικά δεν ήθελαν την πολιτικοποίηση του αθλητισμού, σε μια προσπάθεια κακοποίησης και καταστροφής των αθλητικών αξιών.

Η προσπάθεια τους όμως απέτυχε παταγωδώς. Οι περισσότεροι από τους προοδευτικούς αθλητές και ποδοσφαιριστές δεν υπόκυψαν στον εκβιασμό. Με περηφάνια, θάρρος και γενναιότητα δεν υπόγραψαν τις «δηλώσεις», με αποτέλεσμα να εκδιωχθούν και να αποχωρήσουν από τα σωματεία.

Μέσα από αυτές τις συνθήκες δημιουργήθηκε η ανάγκη για ίδρυση νέων σωματείων, τα οποία θα εξασφάλιζαν στους αθλητές τους καθαρά αθλητικές συνθήκες άθλησης.»

Το apoel.net σε παρόμοιο τόνο διηγείται:

«Το 1948 αποτέλεσε χρονιά – σταθμός για το κυπριακό ποδόσφαιρο, αφού, τα μίση και τα πάθη της εποχής οδήγησαν στο σχίσμα, όχι μόνο του κυπριακού ποδοσφαίρου αλλά γενικά του κυπριακού αθλητισμού. Και δυστυχώς, τα γεγονότα του 1948 δεν άφησαν ανεπηρέαστη την ιστορία του ΑΠΟΕΛ. Σε μια εποχή λοιπόν όπου στην Ελλάδα καλλιεργείτο κλίμα φανατισμού μεταξύ δεξιών και αριστερών κι όπου ο εμφύλιος πόλεμος χώριζε τη χώρα σε δύο, το “μικρόβιο” βρήκε τρόπο να μπει και στις φλέβες του ΑΠΟΕΛ και να τον δηλητηριάσει.

Στη Λευκωσία, οι πολιτικές διαφορές μεταξύ παραγόντων και αθλητών του ΑΠΟΕΛ έμοιαζαν με φωτιά που σιγόβραζε. Αφορμή για να κοπεί δια παντός το κορμί του ΑΠΟΕΛ στα δυο, ήταν το τηλεγράφημα που στάλθηκε από το διοικητικό συμβούλιο του λευκωσιάτικου σωματείου προς τον ΣΕΓΑΣ, στις 23 Μαΐου 1948. Στο εν λόγω τηλεγράφημα, ο ΑΠΟΕΛ απήρθυνε, με την ευκαιρία των πανελληνίων αγώνων στίβου, “εγκάρδιο αδελφικό χαιρετισμό σε ολόκληρη την ελληνική αθλούμενη νεολαία” κι ευχόταν, “όπως τερματισθεί η εθνοκτόνος ανταρσία”. Οι αριστεροί παράγοντες και αθλητές του ΑΠΟΕΛ θεώρησαν το χαρακτηρισμό “εθνοκτόνος ανταρσία”, πρόκληση και κομματική τοποθέτηση του σωματείου τους και διαχώρησαν τη θέση τους.»

Το ποδοσφαιρικό σωματείο της Ομόνοιας λοιπόν γεννιέται ακριβώς μέσα από τη πολιτική τοποθέτηση και παρέμβαση, σαν απότοκο της πολιτικής που ακολούθησε η διοίκηση του ΑΠΟΕΛ

εκείνη την περίοδο στα γεγονότα που άπτονταν του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα. Είναι εντελώς ανιστόρητη επομένως η οπτική που λέει ότι υπήρχε ή υπάρχει στην Κύπρο το "ουδέτερο" ποδόσφαιρο που ήρθε μετέπειτα κάτι να το πολιτικοποιήσει, ή η προσπάθεια απομόνωσης ενός σωματείου από τα ευρύτερα κοινωνικά δρώμενα από τα οποία οι ιδέες και τα ποδοσφαιρικά σωματεία έχουν ξεπηδήσει.

Σύμφωνα με το Trifylli.net, η αριστερή και επαναστατική τοποθέτηση λήφθηκε υπόψη για την ίδρυση του νέου σωματείου. Το όνομα όπως και το έμβλημα είχαν πολιτική χροιά,

« [Η Ομόνοια] αποτέλεσε την επαναστατική απάντηση μερίδας του Κυπριακού Λαού, στο κλίμα της έντονης πολιτικής αντιπαράθεσης που καλλιεργήθηκε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Ένα λαμπρό ορόσημο στην ιστορία του Κυπριακού ποδοσφαίρου και του αθλητισμού γενικότερα. Είναι η εποχή που μερικοί ηρωικοί ποδοσφαιριστές που αγωνίζονταν στο αποέλ, δεν ανέχθηκαν τον εξευτελισμό και προχώρησαν μαζί με μερικούς άλλους Δημοκρατικούς ανθρώπους, στην ίδρυση της Ομόνοιας, ενός σωματείου που έμελλε να εξελιχθεί και να γίνει το μεγαλύτερο της Κύπρου.»

«Η Ομόνοια χρειαζόταν ένα έμβλημα που να ενσαρκώνει τα ιδανικά του, τους σκοπούς του, αλλά και νάναι φορέας της δύναμης, της μαχητικότητας, της επιμονής και της αποφασιστικότητας των πρώτων θαρραλέων ιδρυτών του σωματείου. Επελέγη το τριφύλλι γιατί έχει χρώμα το πράσινο, το χρώμα της ελπίδας και της Θρυλικής ΕΠΟΝ.» (Η Ενιαία Πανελλαδική Οργάνωση Νέων (Ε.Π.Ο.Ν.) ήταν οργάνωση νέων που ιδρύθηκε κατά τη διάρκεια της Ναζιστικής Κατοχής, στις 23 Φεβρουαρίου 1943 και ήταν μέλος του ΕΑΜ)

Έτσι βλέπουμε τον Φεβρουάριο του 1948 να ιδρύεται η Νέα Σαλαμίνα, τον Απρίλιο η Αλκή, τον Μάιο ο Ορφέας και τον Ιούνιο η ΟΜΟΝΟΙΑ. Ο κόσμος έτρεξε κατά χιλιάδες να εγγραφεί στο νέο σωματείο της Λευκωσίας. Η ανταπόκριση ήταν πραγματικά απίστευτη. Τα πιο πάνω σωματεία, μαζί με τον ΑΜΟΛ Λεμεσού και τον Νέο Αστέρα Μόρφου ιδρύουν την ΚΕΠΟ και διοργανώνουν για μία πενταετία ανεξάρτητο πρωτάθλημα.»

Η επίσημη ιστοσελίδα της Σαλαμίνας γράφει στο τμήμα ιστορίας στην ιστοσελίδα της,

«Το σωματείο ιδρύθηκε στις 7 Μαρτίου 1948 με σκοπό να μείνει μακριά από τις πολιτικές συγκρούσεις, όταν οι άλλοι αθλητικοί σύλλογοι της Αμμοχώστου, ο Γυμναστικός Σύλλογος Ευαγόρας (ΓΣΕ) και η Ανόρθωση, επέβαλαν περιορισμούς στους αθλητές με αριστερή ιδεολογία. Όταν το Μάιο του 1948 οι αθλητές της Νέας Σαλαμίνας αρνήθηκαν να υπογράψουν ότι ήταν «εθνικοφρόνων φρονημάτων» σε δήλωση του ΣΕΓΑΣ, απαγορεύτηκε η είσοδος των αθλητών της Νέας Σαλαμίνας στο στάδιο ΓΣΕ»

Είναι ενδιαφέρον ότι η Ν.Σαλαμίνα ήταν η πρώτη ομάδα που έπαιξε φιλικό με Τουρκοκυπριακή μετά την εισβολή.

Ακόμη ένα σωματείο το οποίο δημιουργήθηκε το 1948 ήταν η Αλκή, η οποία έμφανέστατα προσπάθησε να συμπκνώσει αρκετές πτυχές της γέννησης της ιστορίας της, στην επίσημη ιστοσελίδα της.

«Το Σωματείο ιδρύθηκε στις 10/04/1948 από μια ομάδα φιλοπροόδων ανθρώπων της εποχής εκείνης. Η ιδρυτική συνέλευση τότε, είχε πάρει την απόφαση όπως το σωματείο ονομάζεται «ΑΛΚΗ»»

«Διαχρονικοί σκοποί του Σωματείου είναι οι ακόλουθοι:

- Να συνεχιστούν οι ανιδιοτελείς προσπάθειες για προσφορά στο κοινωνικό σύνολο μέσω του αθλητισμού.

- Να καταστεί το Σωματείο μας τόπος υγιούς απασχόλησης των νέων και φυτώριο ολοκληρωμένων κοινωνικά ατόμων
- Να δημιουργηθούν όλες οι απαραίτητες προϋποθέσεις που θα κατατάξουν το Σωματείο μας στα ψηλότερα σκαλοπάτια της συνείδησης ολόκληρης της Κυπριακής Κοινωνίας.

ΤΡΕΙΣ Τ/Κ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ ΠΟΥ ΦΟΡΕΣΑΝ ΤΗ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΗΣ “ΑΘΑΝΑΤΗΣ”. ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΗΤΑΝ ΑΓΑΠΗ.....

ΚΙΑΜΟΥΡΑΝ ΑΛΗ ΧΟΥΣΕΙΝ ΑΛΗ ΕΜΙΝ ΑΛΗ ΙΜΠΡΑΧΗΜ»

Απόσπασμα από βιβλίο “Ένας αιώνας Κυπριακό ποδόσφαιρο” Μιχάλη Γαβριηλίδη και Στέλιου Παπαμωυσέως

Κάποιοι θα πουν ότι η φυγή των αριστερών παραγόντων ήταν μια κίνηση ακριβώς για να μην μπει η πολιτική στο ποδόσφαιρο. Η ιστορία όμως δείχνει ότι η πολιτική όχι απλά εισχώρησε, αλλά ήταν γενεσιουργό στοιχείο του ποδοσφαίρου και των ποδοσφαιρικών σωματείων στην Κύπρο. Η ιστορία και οι καταστάσεις ανάγκασαν τους αριστερούς παράγοντες του ΑΠΟΕΛ να φύγουν και να ιδρύσουν την Ομόνοια ήταν πολιτική πράξη καθεαυτή, αυτή η πολιτική πράξη ήταν το γέννημα της Ομόνοιας όπως και της Αλκής και της Σαλαμίνας και άλλων ομάδων.

Οι οργανωμένοι

Οι “Μαχητές” της Ανόρθωσης

Ο Πρόεδρος Συ.Φι Αμμοχώστου (στη φωτο κάτω μαζί στελέχη του Ελαμ και της Χρυσής Αυγής) της Ανόρθωσης υποστήριξε ανοικτά το ΕΛΑΜ για τις προεδρικές εκλογές 2013 και σε ανακοίνωσή του το ΕΛΑΜ ανέφερε: «Μέσα από αυτό φαίνεται η δυναμική που αναπτύσσει το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα, μέσα στους Εθνικόφρονες Κύκλους» (δεν παραπέμπουμε στην ιστοσελίδα τους...google it αν δεν πιστεύετε)

Ο πρόεδρος του Συ.Φι Ανόρθωσης με τον πρόεδρο του Ελαμ, τον Κασιδιάρη και τον Γ. Λαγό

Πάμε στο Παν.Συ.Φι ΑΠΟΕΛ

Το μοττο των οργανωμένων του ΑΠΟΕΛ: «Εκ φύσεως ανώτεροι». Είτε από απλή άγνοια, είτε συνειδητά το εν λόγω μόττο φυσικά και δεν παραπέμπει στα ιδανικά και τις αξίες της ισότητας. Είναι από τις κεντρικές ιδέες των οργανωμένων το οποίο υπογράφεται σε κάθε ανακοίνωσή του, αποτυπωμένο και σε πανό στην κερκίδα. Το μόττο αυτό θυμίζει έντονα ένα κεντρικό σύνθημα της ναζιστικής Γερμανίας.

Υπάρχουν φυσικά και οι οπαδοί του ΑΠΟΕΛ οι οποίοι μεγαλώνοντας και κτίζοντας επιχειρήσεις, διατυμπανίζουν για την ομοιότητα μεταξύ Κομμουνισμού και Φασισμού, σε μια προσπάθεια να προβάλλουν τα «δημοκρατικά» τους αισθήματα, δηλαδή την στήριξη στον καπιταλισμό, το σύστημα που γεννάει τον φασισμό. Η αντίσταση στον καπιταλισμό και η αυταρχική διαχείρισή του ταυτίζονται και γίνονται τα μυαλά πουρέ και η πραγματικότητα σουρεαλ.

Κασκολ του ΑΠΟΕΛ κοσμεί την είσοδο στους φούρνους του Νταχάου

Καθώς και διεθνείς «αδελφοποιήσεις» με άλλους ακροδεξιούς και νεοναζί οπαδούς όπως της Βερόνα στην Ιταλία

Δυστυχώς για τους φίλους του ΑΠΟΕΛ οι οποίοι δεν θέλουν να ταυτίζονται με αυτά τα σύμβολα και τα σημαίνοντα, η ομάδα τους επανειλημμένα έχει τοποθετηθεί και επίσημα αλλά και σε διάφορα οργανωμένα σύνολα με κυριότερο εκφραστή το Παν.Συ.Φι

Οι φίλοι του ΑΠΟΕΛ οι οποίοι δεν ανήκουν στο εθνικόφρων κομμάτι, είτε μειονότητα ή σιωπηρή πλειοψηφία δεν έχει σημασία, όχι μόνο δεν έχει καταφέρει τον πλουραλισμό απόψεων στα εσωτερικά του Παν.Συ.Φι αλλά δεν έχουν εισακουστεί καθόλου, κάτι που κάνει την εικασία περί σκληροπυρηνικών αρκετά έγκυρη. Κανένας δεν φαίνεται να έχει αντιδράσει μέσα στην κερκίδα την ώρα που βλέπει κάποιον με σβάστικα και δεν έχουμε δει ποτέ άρθρο αποελιστών που να επικρίνει κάτι τέτοιο (εκτός κι αν πρόκειται για αποφυγή χρηματικών τιμωριών) ενώ έχουμε δει πολλάκις, ανακοινώσεις τύπου:

«Το ΑΠΟΕΛ πρέσβευε ανέκαθεν τα εθνικά ιδεώδη και αποτελούσε πυρήνα αντίστασης κατά των εχθρών. Ξένων και ιθαγενών...ίδιο θα κάνει και τώρα, είτε το θέλετε, είτε όχι.»

Το ίδιο το σωματείο έχει φιλοξενήσει πολλές φορές σβάστικες και κελτικούς σταυρούς σαν γκράφιτι και άλλου είδους παρεμβάσεις.

«Η ιστορία του ΑΠΟΕΛ δεν περιορίζεται μόνο στον αθλητικό τομέα, αλλά επικεντρώνεται και καλύπτει όλους τους εθνικούς αγώνες.»

«Αυτή είναι εν συντομία η μεγάλη προσφορά του ΑΠΟΕΛ στο μακροχρόνιο εθνικό αγώνα της πατρίδας μας. Κι αυτό τον αγώνα συνεχίζει ο ΑΠΟΕΛ σήμερα, δίπλα στην πολιτική μας ηγεσία κι αν χρειαστεί τα μέλη και οι φιλάθλοι του να πολεμήσουν πάλι για την ελευθερία του νησιού μας, θα το κάνουν...»

Η συνεχής πολιτική τοποθέτηση της κερκίδας του ΑΠΟΕΛ δεν έχει περάσει απαρατήρητη από τα ξένα μέσα μαζικής επικοινωνίας στο εξωτερικό.

Ο ίδιος ο πρόεδρος της εταιρίας ΑΠΟΕΛ [Φοίβος Ερωτοκρίτου σε συνέντευξή του](#) σε γερμανικό κανάλι που κάνει μια μίνι έρευνα για την κόντρα ΑΠΟΕΛ-Ομόνοια το 2012 λέει,

«Εξαρτάται από το τι εννοείται τη λέξη ρατσισμός. Δεν θέλουμε τους Τούρκους και ούτε αυτοί μας θέλουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αλλά αυτό δεν είναι ρατσισμός»

Ενδιαφέρον είναι επίσης το εξής. Όταν οι οπαδοί της οργανωμένης κερκίδας τραγουδάνε τον Εθνικό Ύμνο, υψώνουν το χέρι τεντωμένο με δυο δάχτυλα παρατεταμένα (βλ. την φωτο πάνω). Κάποιοι το δικαιολογούν ότι είναι παρμένο από την ορθοδοξία. Αλλά δεν είναι τα τρία δάχτυλα ενωμένα (δείχτης, μεσαίος, αντίχειρας) όπως κάνουμε σταυρό ή ορκιζόμαστε στο στρατό κτλ. Είναι μόνο δύο (δείχτης, μεσαίος) και δεν παραπέμπει σε τίποτα που να γνωρίζουμε είτε θρησκευτικό είτε άλλο. Μόνη λογική εικασία, που παραμένει βεβαίως μια εικασία, είναι ότι δημιουργήθηκε σαν συγκεκριμένος ναζιστικός χαιρετισμός (και ακριβώς αυτό μοιάζει από μακριά), παρόλο που στην πορεία πολλοί οπαδοί που το κάνουν δεν είχαν και δεν έχουν ιδέα για αυτό. Αν μπορεί κάποιος να μας δώσει άλλη λογική εξήγηση, ας μας πει.

Δεν μπορούμε να αναλύσουμε τις συμπεριφορές στο γήπεδο απομονωμένα από την ευρύτερη κοινωνία. Το ποδόσφαιρο όπως και οι ομάδες και οι οργανωμένες κερκίδες αποτελούν οργανικό κομμάτι της Κυπριακής κοινωνίας. Είναι σημαντικό να δούμε ιστορικά πως εξελίχθηκαν και που

βρίσκονται τώρα. Η Ανόρθωση και ο ΑΠΟΕΛ δεν δημιουργήθηκαν σαν ουδέτερα, απολιτίκ σωματεία και ξαφνικά έγιναν ακροδεξιά, ούτε βεβαίως και η ακροδεξιά δεν εκφράζει όλη την κερκίδα της εκάστοτε ομάδας. Όμως λίγο πολύ η ιστορία δείχνει μια συνέχεια όσον αφορά την πολιτική και ιδεολογική τοποθέτηση (και όχι την συμπεριφορά), γενικώς «δεν πέφτουμε απ' τα σύννεφα». Η ιστορία επίσης δείχνει ότι σε περιόδους έντονης κοινωνικής αναταραχής και ταξικών αντιθέσεων, αυτές οι αντίθετες οργανωμένες κερκίδες και ομάδες συσπειρώνονται γύρω από ότι θεωρούν σημαντικό, για την διαφύλαξη της «ιδέας», ή του νοήματος αν θέλετε στο οποίο προσέδωσαν στις ομάδες τους, για να κουβαλούν ως σημαντικό κομμάτι της ταυτότητάς τους.

* ΥΓ: Εάν κάποιοι ονειρεύονται ομάδες οι οποίες δεν είναι πολιτικοποιημένες, ή ατομικά πιστεύουν ότι γίνονται τσουβαλιάσματα, να τονίσουμε ότι όλες οι αναφορές γίνονται είτε μέσω των επίσημων ιστοσελίδων των ομάδων, είτε μέσω των ιστοσελίδων των οργανωμένων, τεκμηριωμένα. Σε περίπτωση που κάποιοι θεωρούν ακόμη ότι έγιναν τσουβαλιάσματα, να τονίσουμε ότι δεν ασχολούμαστε ατομικά με το τι νομίζει ο καθένας ή τι έχει στο νου του ότι είναι η ομάδα του, αλλά το ποδόσφαιρο και την πολιτική σαν κοινωνικά και ιστορικά φαινόμενα. Δεν μας ενδιαφέρει η προσωπική ταυτότητα αλλά η κοινωνική ουσία.

ΥΓ2: Για την ευρύτερη συζήτηση, να θέσουμε ένα σημείωμα που ίσως ενδιαφέρει, την πορεία του οπαδικού κινήματος στην μετά 1989 εποχή. Βλέπουμε σιγά-σιγά την αριστερά να περνάει μια κρίση ταυτότητας και την ταυτότητα του εθνικισμού να αναβιώνεται και να δυναμώνει. Οι λεγόμενοι αριστεροί οπαδοί φαίνεται να έχουν "απομυθοποιήσει" την ιδεολογία τους και να βρίσκονται μετέωροι ενώ από την άλλη, η δεξιά ταυτότητα πήρε την ηθική πρωτοπορία λόγω και της ηττοπάθειας και της αμφισβήτησης των πρώτων στην ιστορία τους. Ξαφνικά δεν είναι κοινωνικά αποδεχτό να είσαι αριστερός αλλά αντιθέτως είσαι κοινωνικά αποδεχτός να μιλάς για πατρίδες, εθνικά ιδεώδη που χάθηκαν κ.α. Έτσι οι αριστεροί οπαδοί έχασαν την εμπιστοσύνη τους στο νόημα των συμβόλων που κουβαλούν στο γήπεδο, ενώ από την άλλη οι δεξιές οργανωμένες κερκίδες έχουν γίνει έρμαιο του κάθε λαϊκιστή που μιλά για μια πλασματική εθνική ενότητα και κατασκευασμένη ιστορία νομιμοποιώντας πλαγίως ή και άμεσα πολλές φορές την ακροδεξιά και νεοναζιστική ατζέντα.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Αγκάρρα \(Ομάδα\), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2013, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, Ποδόσφαιρο, Εθνικισμός/Ακροδεξιά](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:football_farright

Last update: **2025/07/15 13:46**

